

ЗВ'ЯЗДА

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 118 (8697) 23 мая 1940 г., чацвер ЦЕНА 10 КАП.

БАВВІЯ ЗАДАЧЫ БУДАЎНІКОЎ

Велічынны пераможны атрыманні сацыялістычнай прамысловасці БССР за два гады, прайшоўшы пасля XVIII з'езда КП(б)Б, XVIII з'езд большэвікоў Беларусі надаў вынікі велізарнай работы па даследаванню ўсіх галін народнай гаспадаркі Беларусі па ажыццяўленню гістарычных рашэнняў XVIII з'езда КП(б)Б.

Тэтыя гады для прамысловасці Беларусі былі перыядам высокага тэмпаў, няўхільнага росту стаханавскага руху, шырокага ўнярэння новых металаў сацыялістычнай працы. Наша рэспубліка ўзбагачылася новымі прадпрыемствамі, жылымі дамамі, школамі, бібліятэкамі, тэатрамі. Рэканструктыўныя і набудаваныя такія прадпрыемствы, як шклозавод «Кастрычнік», іржава-ва завод у Віцебску, кавальняпрадучы завод у Магілёве, кансервы завод у Гродна, машынабудавальны завод у Гомелі, другая турбіна ў 12 тыс. кілават на Беларэа і інш.

Змянілася аблічча гарадоў Савецкай Беларусі. Тут пачыліся новыя кварталы прыгожых шматпавярховых дамоў, велізарныя карпусы фабрык і заводаў, асапчонных па апошняму слову тэхнікі.

Толькі за апошнія тры гады аб'ём капіталабудаванняў па ўсіх галінах народнай гаспадаркі склаў 1.190 мільянаў рублёў. Работы па сацыялістычнай рэканструкцыі сталіцы БССР, а таксама абласных цэнтраў рэспублікі ажыццяўляюцца ў трэці сталевай пільніцы яшчэ большымі рытмамі. На набудову новых прадпрыемстваў, жылых дамоў, камунальна-бытавых і культурных устаноў сабрана агульнага 670 млн. рублёў, у тым ліку 223,3 млн. рублёў на аб'екты рэспубліканскага і мясцовага значэння.

У строй дзевяціх прадпрыемстваў павінны ўступіць Мінскі хлебазавод-аўтамат, вадзянае, кінастанцыя, другая часта ГРС-2, цех сухага прасавання пшэны на заводзе № 7, рэз жывых дамоў, шкло, кінотэатры і інш. У гэтым з'яўляюцца сваё жакрэтнае выражэнне вострага клопату нашай партыі і ўрада аб дасягненні росквіце Савецкай Беларусі, аб заагаванні і бытавых і культурных патрабаванняў савецкіх грамадзян.

Многа работ працягваюць будаўнікі. Выканана асноўная праграма капіталабудавання ў трэцім, правільна выдаткоўваюць кожную народную капецьку — такія іх баявыя заданні. Будаўнікі поўнаю меру справіліся з гэтымі заданнямі. Трэба толькі аскаржываць кожныя работы дзесьці з найбольшай эфектыўнасцю, не чакаць, склаўшы рукі, якіхсьці асобых, аспрыяючых умоў, а ўвесь іх ствараць саміх.

У справядзачным дакладзе сакратара ЦК КП(б)Б тав. Панамарэнка і ў выступленнях дэлегатаў на XVIII з'ездзе КП(б)Б работа будаўнічых арганізацый была падзержнута сур'язнай і дзелавой крытыкай.

Працягваюць будаўнічых тrestaў БССР, існаваўшага да апошняга часу, прыводзіла да таго, што лімітны капіталаўкладанні з года ў год не асваваліся. За 1938—1939 гг., напрыклад, праграма капіталабудавання будаўніцтва неавыканана на 75 млн. рублёў. Лік неавыкананых перадазых аб'ектаў ўсё ўзрастаў. Звыш трох год будучага пях сухой фармоўкі пачыў у Магілёве агульным коштам у 2,5 млн. рублёў, у 1940 г. яшчэ трэба асноўна каля 600 тыс. рублёў. На некалькі год распянулася будаўніцтва Мінскага хлебазавода, рэзу жылых дамоў у Віцебску, Гомелі.

Гэта з'яўляецца вынікам зусім несур'язных адносін некаторых кіраўнікоў будаўнічых арганізацый, а таксама некаторых наркаматаў па выкананні рашэнняў партыі і ўрада аб хутчэйшым увядзенні ў эксплуатацыю будучых аб'ектаў.

Дробная арганізацыя працы па будаўнічых пляцоўках, заданых з лускам прапрыетарства прыводзіла да велізарных страт. Па Магілёўскаму будаўнічаму тrestу яны склаў у 1939 г. 2,5 млн. рублёў. Замест зніжэння сабекошту на 4,2 проц. будаўнічыя работы па Мінскаму абласному тrestу ўзражэлі на 6,8 проц., што складала 1 млн. 450 тыс. рублёў. Аналагічны звыш наглядзіла ў Беларэабудтrestе. Гомельскім будаўнічым тrestе і інш.

Зусім слаба ўважраеша механізацыя па будаўніцтве. Большасць будаўнічых пра-

цаў робіцца ўручную. Па Магілёўскаму тrestу, напрыклад, толькі 49 проц. усяго бетона ўкладзена механізмаваным спосабам, а 51 процант — ўручную. Бетонамашыны скарыстаны тут толькі на 13 проц. рэстварамашыны — на 13 проц. Ажыццяўлена нізкая прадукцыйнасць працы, асноўна вялікі перастрэх зарплата.

Вынікі першага квартала паказваюць, што многія будаўнічыя арганізацыі яшчэ не ўсвоілі залатого большэвіцкага правіла — з першых жа дён новага года весці барацьбу за выкананне гаспадарчага плана. Новы год на многіх будоўлях рэспублікі пачаўся неарганізавана. План за тры месяцы выканан па Беларэабудтrestу на 92,4 проц., па Мінскаму абласному тrestу — на 76,6 проц. На рэста будаўнічых паловак работы яшчэ зусім не разгарнуліся з'ва асноўнай праектаў і каштарысаў.

Вельмі тармазіць разварт будаўнічых работ праектыроўныя арганізацыі. Ёсць ніякая выпадкаў, калі будаўнікі пачынаюць работу, не маючы яшчэ зацверджаных праектаў і каштарысаў. Работа праектных арганізацый павінна быць каронным чынам перабудавана. Трэба шырэй уняржаць тытывыя праекты, у першую чаргу ў жылёвым і камунальных будаўніцтве.

Будаўніцтва — адна з галін сацыялістычнай індустрыі. Значыць, металы работы па будаўнічых пляцоўках павінны быць індустрыяльнымі. Уняржэнне механізацыі павінна прынесці на будоўлі новую культуру працы, максімальную арганізаванасць, планавасць у работе.

Партыя вучыць нас будаваць працудана, хутка і таўна, шырокую выкарыстоўваючы ў апошнія гады атрыманні скарасныя металы будаўніцтва. Залішне даказана, якія вялікія перспектывы яны ажыццяўляюць. Асоба навуковыя вылічэнні вонкі маскоўскіх будаўнікоў, якія па цяраўня некалькіх месцаў узвозіць вялікія будыні. Скарасныя тэрміны будаўніцтва значна эканоміць сродкі і сілы.

«Пра скарасныя металы» — сказаў тав. Молатаў на XVIII з'ездзе КП(б)Б, — мы наскорым і павяшым будаўніцтва а рабочыя і інжынерна-тэхнічныя работнікі будучы зарабляць работа большы. Хутка такія работы будзе ляміцца сапраўдны большэвіцкай работай на будоўлях».

Як рэалізуюць перавагі скарасных метаў нашы будаўнікі? Слаба, вельмі слаба. У мінулым годзе было будавана новым металам некалькі шкло, складоў, магазінаў. У гэтым годзе такіх-жа металам пачалі будаваць рэстаўрацыю. Гэта такія выключныя факты. За кароткі перыяд выраслі два велізарныя карпусы. Будаўніцтва ўжо набліжаецца к канцу. Але гэта толькі адзінкавы аб'ект.

Партыя патрабуе аб будаўнікоў трохчкі ініцыятывы, ідэяныя, смеласці, вярчу ўперад. Астатняе, кансерватызм у будаўнічых тэхніцы таксама нецярыма, як і ў іншых галінах сацыялістычнай гаспадаркі.

У рашэннях XVIII з'езда КП(б)Б ўказаны канкрэтныя шляхі і металы, якія павінны выкарыстоўвацца ў выкананні заданні, пастаўлены перад будаўнічымі ў трэцім сталевай пільніцы.

Будаўнікі павінны поўнаю меру і максімальнай эфектыўнасцю асвоіць сродкі, акупічаныя на капіталабудаванні, і свечасова пусціць у эксплуатацыю ўсе наменчаныя аб'екты. Яны павінны хутчэй ліквідаваць адставанне і перабудова сваю работу ў адпаведнасці з сур'язнымі патрабаваннямі, прад'яўляемымі пн партыі, урадам, краінай.

Сярод многатрацічнай арміі будаўнікоў Савецкай Беларусі — нямаюча стаханавіцаў, перадавых інжынераў, тэхнікаў. З гэтай арміяй можна не толькі выканаць, але і перавыканаць праграму. Трэба смелай пашыраць вопыт наватараў стаханавіцаў перадавых інжынераў шырока разгарнуць сацыялістычнае спароніцтва за высяччя тэмпы і якасць работы на будоўлях.

Няма сумнення, што калектыв будаўнікоў рэспублікі прыкладзе ўсе намагаці п'яму, каб з часцю выкананні агульнаацых заданні, пастаўлены перад імі XVIII з'ездам КП(б)Б. 1940 год павінен стаць пераможным годам у работе будаўнічых арганізацый. Будаўніцтва індустрыі павінна стаць пераважнай галінай народнай гаспадаркі рэспублікі.

ТЫСЯЧЫ КАЛГАСНІКАЎ ВЫШЛІ НА АСУШКУ БАЛОТ

ЛЮБАНЬ, (Спец. нар. «Звязда»). 21 мая — першы дзень масавага выхду калгаснікаў Любанскага раёна на асушку балот. Тысячы прапоўных раёна, узброіўшыся гарабскімі ляматамі, шупаўмі і таларамі, вышлі на біязмежныя балотныя масіў, каб у 20 дзён адыгнаць у прыроды 5 тысяч гектараў высокаўраджайнай зямлі.

У калгасе «Чырвоная змена», Слабадскага сельсаведа, на балота вышлі жаночыя брыгады. 70 калгасніц, разбіўшыся на брыгады і званні, распачынаюць балоты ад хмызняку, выдучь раскарчоўку. Новы магістральны канал, даўжыняю ў 9 кіламетраў пачалі будаваць калгаснікі Туроўскага і Юшкаўскага сельсаведаў. Яны працягнулі ўжо 1.260 метраў і выкінулі звыш 3 тысяч кубаметраў торфу.

Лёжная калгасныя грабары ўжо ў першы дзень паказалі, што яны могуць не толькі выконваць, але і намянога перавыконваць норму выпрацоўкі. Міхала Кадый, калгаснік сельскагас-

XVIII З'ЕЗД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ) БЕЛАРУСІ

Спрэчні па справядзачных дакладах ЦК КП(б)Б — тав. П. Н. ПАНАМАРЭНКА і Цэнтральнай Рэвізійнай Камісіі — тав. В. Я. СЕДЫХ

Прамова тав. ГРЭКАВАЙ Н. Г.

Сакратар ЦК КП(б)Б

Таварышы, за справядзачны перыяд партыйная арганізацыя Беларусі, узброіўшыся гістарычнымі рашэннямі XVIII з'езда КП(б)Б і ўказаннямі правальна партыі таварыша Сталіна, дасягнула значных поспехаў па ўсіх участках партыйнай работы, гаспадарчага і культурнага будаўніцтва.

Націжнені сталежым лозунгам — дагнаць і перагнаць і ў эканамічных адсінах галоўнейшых капіталістычных краін, прапоўныя Савецкай Беларусі пасля XVIII з'езда КП(б)Б сталі прававаць яшчэ лепш, яшчэ прадукцыйней.

Прамысловасць БССР за 1939 год выканала план па прамысловых наркаматах на 101,2 проц., выпусціла прадукцыі на 2 мільярды 294 мільёны 600 тысяч рублёў, у тым ліку па рэспубліканскай прамысловасці — на 975 мільянаў 900 тысяч рублёў, або на 101,7 проц. плана і па прамысловасці прамааперанай — на 691 мільён 31 тысячу рублёў, або на 107 проц. плана, даўшы дадаткова прадукцыі па рэспубліканскай прамысловасці на 18 мільянаў 900 тысяч рублёў (у цнах 1926—1927 гг.) і па прамааператываючай прамысловасці — на 45 мільянаў 220 тысяч рублёў (у цнах 1932 г.).

Сярэдняя выпрацоўка на аднаго рабочага па прамысловых наркаматах у 1939 годзе павялічылася на 10,7 проц., пры росце сярэдняй зарплаты на аднаго рабочага на 9,9 проц.

Значнае паліпшэнне ў работе прамысловасці і транспарта аб'ясняецца тым, што партыйныя арганізацыі, у адпаведнасці са статутам КП(б)Б, па-сапраўднаму ўзяліся за справу ажыццяўлення партыйнага кантролю над гаспадарчай дзейнасцю адміністрацыйных прадпрыемстваў.

Партыйныя арганізацыі Беларусі прарабілі вялікую работу па паліпшэнню кіравання стаханавіцкім рухам, шырока разгарнулі масава-палітычную работу сярод рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых, забяспечылі павышэнне авангарднай ролі камуністаў на вытворчасці.

У выніку мы маем далейшы рост сацыялістычнага спароніцтва і стаханавіцкага руху. Каля 50 проц. рабочых, занятых у прамысловасці, з'яўляюцца стаханавіцамі.

Выдатнае пачынанне маскоўскіх інструментальшчыкаў аб пераходзе на многатрацічнае абслугоўванне знайшоў жыны вогку сядоў лепшых людзей нашай рэспублікі. Напрыклад, рабочы завод імені Чкалава т. Зіневіч перайшоў на абслугоўванне 4-х станкоў і выконвае дзённую норму на 300 проц. Рабочы гэтага-ж завода т. Кандрашоў абслугоўвае 3 петы па наёмнасці, выконваючы дзённую норму на 270—300 проц.

На мінскім станкабудавальным заводзе імені Варашылава 20 стаханавіцаў абслугоўваюць на 2 і 3 станкі.

На адной толькі мінскай швейнай фабрыцы «Кастрычнік» 90 работніц сумішчаюць па некалькіх прафесіях.

Рух жанчын-прадчынаў нашай радзімы за авалоданне выдучымі прафесіямі таксама, як і рух многатрацічна, шырока падполен на рэста прамысловых прадпрыемстваў і на транспарце.

Так, напрыклад, работніцы мінскага скуразавода «Большэвік» тт. Жылінская і Кароткая, якія раней прапавалі на пацобных работах, у сучасны момант працуюць строгаямі і значна перавыконваюць норму выпрацоўкі.

На машынабудавальным заводзе імені Дзімітрава тт. Папкова і Журава працуюць токармі і выконваюць норму на 160 проц.

На магілёўскім трубафілічным заводзе працуюць зварачнікамі тт. Сарапенка, Веранікіна і Осмарына. Усе яны выконваюць сваю норму на 150 проц.

На Беларэаўскай чыгуначы т. Самуценка Наталія Нікалаўна з'яўляецца адным з лепшых машыністаў.

На гэтай-жа чыгуначы 150 жанчын працуюць памочніцамі машыністаў і 126 жанчын на курсах машыністаў і пам. машыністаў. 383 жанчын працуюць лажурнікамі на станцыі і т. д.

Гэты выдатны рух патрыятыка нашай радзімы трэба развіваць яшчэ шырэй, аказваючы ўсемерную дапамогу жанчым у авалоданні выдучымі прафесіямі.

Прыведзеныя вышэйшыя факты і факты сведчаць аб тым, што ў 1939 годзе работа прамысловасці БССР значна паліпшэлася. Аднак, трэба адзначыць, што не ўсе галіны прамысловасці працавалі добра. Ёсць і такія галіны прамысловасці, якія не выканалі сваіх вытворчых планаў. Да такіх галін адносяцца: прамысловасць будматэрыялаў, шкловая прамысловасць, хімічная, запалкавая і інш.

Лічу неабходным асоба спыніцца на работе тарфяной прамысловасці, якая мае велізарнае значэнне ў народнай гаспадарцы Беларускай ССР і з'яўляецца асноўнай палітна-энергетычнай базай рэспублікі.

У сваіх гістарычных рашэннях XVIII з'езда КП(б)Б ўказаў на неабходнасць усямернага развіцця здабычы масовых віду паліва, якім у нашай рэспубліцы з'яўляецца торф.

Дзякуючы пастаянным клопатам партыі і ўрада, за гады савецкай улады тарфяная прамысловасць БССР вырастае ў вялікую самастойную галіну прамысловасці і заняла вялікае месца ва ўсёй народнай гаспадарцы.

Аднак, не глядзячы на значныя поспехі тарфяной прамысловасці БССР, станавіцца з палівам у нашай рэспубліцы праблема аставацца вельмі напружаным. Здабыча торфу ўсё яшчэ прадаўжае атставаць ад тэмпаў быстра развіваючай сацыялістычнай прамысловасці. Размыкненне тарфяной прамысловасці БССР не адпавядае размаху прамысловасці, узяваючай торф як паліва. У выніку гэтага ёсць вялікія перавозкі торфу па чыгуначках на вялікіх адлегласці.

Перавозкі торфу ў 1940 г. з абласці ў

Увод у эксплуатацыю новабудоўляў. Забяспечыць нармальную работу транспарта. Трэба прыняць усе меры да таго, каб кожны буйны завод і кожную новабудоўлю забяспечыць вузкакалейнай чыгуначкай, неабходнай колькасцю ваганетаў і кантэйнераў. Гэта аблегчыць транспартную работу з балота да чыгуначкаў, скараціць страты торфу ад перагрузачных апарацый, скараціць патрабнісці у рабочай сіле і паліпшыць кошт торфу.

Тарфяная прамысловасць не мае неабходнай уласнай машынарамайнай базы, і гэта сур'язна адбавіцца на работе. Таму неабходна, з мэтай умцавання машынарамайнай базы тарфяной прамысловасці, перадаць Наркаммашпаліва адзін з метрапрацоўваючых заводаў БССР.

4. Усё прамысловасць і камунальна-бытавыя ўстановы ў бліжэйшыя гады павінны быць палкам пераведзены на тарфяное паліва як па ўсходніх, так і ў заходніх абласцях. Рапёнае гэтай задачы патрабуе многа сродкаў і вялікай напружанай работы не толькі Наркамата мясцовай палітнай прамысловасці, але і ўсіх партыйных, савецкіх і гаспадарчых арганізацый рэспублікі.

5. Неабходна ў найкарцейшы тэрмін стварыць уласную палітнаю базу ў заходніх абласцях БССР, як аснову далейшага паспяховага развіцця прамысловасці і ўсёй народнай гаспадаркі.

У бліжэйшыя 1—2 гады забяспечыць значнае скарачэнне дзённых вытворчых палітнаў і агульнай колькасці 423,5 тысячы тон. Так, напрыклад:

авасноўка	вывазінка
Мінская обл. 49,8 тыс. тон	47,8 тыс. тон
Магілёўская обл. 76 » »	61,6 » »
Гомельская обл. 55 » »	40,5 » »

Такі значны завоз торфу з адной абласці ў другую аб'ясняецца тым, што штотодня здабыча торфу зусім не адпавядае нашым патрабаванням і мы не скарысталі палітнаў у нас у рэспубліцы велізарных магчымасцей для таго, каб стварыць у кожнай абласці, горадзе і раёне моцную палітнаю базу, не скарыстоўваем торф, які з'яўляецца самым даступным відам паліва.

Беларуская ССР мае велізарныя запасы высокакачэснага торфу. Толькі па ўсходніх абласцях БССР плошча прамысловых тарфяных залежаў, па палітных даных, вылічана ў 339.309 гектараў, з агульнай запасаў торфу-сырца звыш 16 мільярдаў кубаметраў. Эксплуатуруеша-ж у нас 55—60 тысяч гектараў, або 6—6,5 проц. прамысловых залежаў. Выпрацавана пакуль менш 4 тысяч гектараў, або 0,4 проц. усіх прамысловых залежаў.

Запасы торфу-сырца ў заходніх абласцях, па палітных даных, вылічана ў 17 мільярдаў кубаметраў, і ўсё гэтае велізарнае маса торфу ляжыць амаль накармунай.

З гэтых прыкладаў відав, якія невынарпаемыя магчымасці ёсць у нас, а мы іх не скарыстоўваем, у той час, як палітнаў базаме нашай рэспублікі на 1940 год з'яўляецца вельмі напружаным.

Пры патрабаванні торфу ў 4 мільёны тон рэсурсы таварнага торфу здабычы 1940 года складуць усяго толькі 3 мільёны 120 тысяч тон. Дэфіцыт тарфянога паліва выражаецца ў 880 тысяч тон.

Такое становішча з'яўляецца вынікам недастатковага выпуску сродкаў і матэрыяльна-тэхнічнага забяспечэння для развіцця тарфяной прамысловасці БССР, у адпаведнасці з патрабамі народнай гаспадаркі і адсутнасці асапчонай тарфабудавальнай арганізацыі, зольнай забяспечэння выкананне неабходных работ на буйных новабудоўлях; на працягу апошніх 4—5 гадоў на БССР не ўведзена і не падрыхтавана да ўводу ў эксплуатацыю ні адна буйная тарфяная гаспадарка.

І толькі ў 1940 годзе ўзвіжэнца ў эксплуатацыю Гутаўліцкая тарфагаспадарка (Магілёўская абласць) магучнасцю ў 70 тысяч тон з праграмай здабычы на 1940 г. 20 тысяч тон.

Да пытанняў далейшага развіцця палітнай прамысловасці павінна быць прыкравана ўвага ўсіх партыйных і савецкіх арганізацый рэспублікі.

У хата забяспечэння камунальна-бытавых патраб і патраб народнай гаспадаркі паліва асноўнай задачай тарфяной прамысловасці павінна быць:

1. Максімальнае развіццё тарфяной прамысловасці БССР у поўнай адпаведнасці з патрабамі народнай гаспадаркі нашай рэспублікі. Правільнае размыкненне тарфяной прамысловасці, выхадзічы з птаценія торфу да пунктаў спажывання і неадлашчэнне сустрачэння і перавыканання пераважак.
2. Асноўную ўвагу ў работе палітнай прамысловасці неабходна сканцэнтраварыць на ўнярэнні новых, больш дакапаных спосабаў выпрацоўкі торфу (штучнае абзавоўванне, бракейраванне), уняржаючы ў найбольшы ступені комплексную механізацыю па здабычы, сушы і ўборцы торфу, як азін з асноўных фактараў дазваляючых павысіць прадукцыйнасць працы.
3. Наркамата мясцовай палітнай прамысловасці неабходна ўзяліць асаблівую ўвагу правільнаму асваенню сродкаў, акупічаных на капіталабудаванні будаўніцтва. Забяспечыць свечасовую цацрыцоўку і

ліва шляхам скараснення ў першую чаргу велізарных рэсурсаў торфу пры адначасовым разгортванні ролага-развешчых работ на вугалі і смалы.

Ужо ў гэтым годзе ў тарфяную прамысловасць заходніх абласцей укладзена звыш 10 мільянаў рублёў на даследванне і арганізацыю новых тарфагаспадарак. Падрыхтоўчыя і даследчыя работы па пацрыцоўцы торфабалот да эксплуатацыі павінны разгарнуцца шырокімі фронтамі.

6. На 1941—1942 гг. пачынаецца будаўніцтва буйных тарфазаводаў, але іні на ліні будаўніцтва толькі буйных заводаў мы не можам, гэта было-б няправільна. Побач з буйнымі заводамі неабходна будаваць сярэдня і дробныя тарфазаводы. Трэба фарыраваць увод у эксплуатацыю тарфагаспадарак з маштабам здабычы ў 5—10 тысяч тон з тым, каб да 1941 г. не было ні аднаго раёна без уласнай палітнай базы.

7. Неабходна забяспечыць у 1940 годзе таварыню ўвёз у эксплуатацыю па абласці і раёнай прамысловасці не менш 25 тарфагаспадарак з здабычай у 1940 г. 40 тысяч тон торфу звыш устапоўленага плана.

8. Абавязак кожнага кіраўніка — забяспечыць патрабаванні абласці, горада і раёна прамысловасці і камунальна-бытавых устаноў у паліва. Трэба больш смела і рашуча ўняржаць торф, як бытавое паліва. З гэтай мэтай трэба арганізаваць здабычу торфу ў кожным калгасе для торфу калгаса і калгаснікаў, трэба ў поўным раённым цэнтры і горадзе стварыць склады торфу і арганізаваць продаж яго насельніцтву.

9. Вялікую роллю могуць і павінны адыграць у далейшым павелічэнні тарфаздабычы прамааперанцыя і мясцовая прамысловасць раёнага і абласнога папаларкавання.

10. Здабычы торфу павінны таксама займацца ўсе прамысловыя саюзна-рэспубліканскія наркаматы і ведамствы. Трэба стварыць уласныя палітнаыя базы прадпрыемстваў. Трэба паканісі калектывы таіх прадпрыемстваў, размычэння ў сельскіх мдасавосцях і маючы ў непасрэднай блізкасці дастатковую колькасць торфу, не забываючы яго, а завозіць за сотні кіламетраў дзсяткі тысяч кубаметраў дроў або тысячы тон торфу.

11. Трэба на ліні ўсіх наркаматаў і ведамстваў, аблыкавакомы і абкомы партыі прыняць рашучыя меры да максімальнай эканоміі паліва і скараснення дазактковых мясцовых палітных рэсурсаў, як шпак, адыходы лесасечнага фонда, кастра і т. д.

Зусім недапушчальным з'яўляецца такое становішча, калі Наркаммашпаліва БССР пачаў торфосезн 1940 года з рэзкім недавыкананнем вытворчых планаў здабычы торфу.

Гэта аб'ясняецца тым, што кіраўнікі Наркаммашпаліва народным камісар тав. Халкоў не мабілізаваў работніцтваў свайго апарата, тrestaў і заводаўпрадучэння на ўзровень пацрыцоўку за торфосезна і не выкананне плана тар

XVIII З'ЕЗД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (БОЛЬШЭВІКОЎ) БЕЛАРУСІ

Спрэчкі па справаздачных дакладах ЦК КП(б)Б—тав. П. Н. ПАНАМАРЭНКА і Цэнтральнай Рэвізійнай Камісіі—тав. В. Я. СЕДЫХ

Прамова тав. ЦАНАВА Л. Ф.

Народны камісар унутраных спраў БССР

багаціць ўсіх сельскагаспадарчых прадуктаў.

Таварышы! У той час, калі наша краіна ідзе ўперад да новых перамог, да новага росквіту эканомікі і культуры, калі

на граніцах Саюза ССР паўне мір і ўсё наш савецкі народ у творчым націхненні будзе камуністычна грамадства, — па той бок нашых граніч будуюць хваля новай імперыялістычнай бойні.

Англа-французскія імперыялісты ўсё больш і больш раздуваюць калізію светнай вайны. За апошнія годзі яна ахапіла рэд краіні Еўропы і Азіі.

Ужо тры год ідзе вайна паміж Японіяй і Кітаем. Сотні мільянаў чалавек у той ці іншай моры ўцягнуты ў вайну ў Азіі і ў Еўропе.

Гэта вайна ўжо прывяла да мільянаў чалавечых афяр, разарэння многіх гарадоў і некалькіх тысяч вёсак, прычым так і не відаць канца крывавым афярам і велізарным нашчасням.

Вялікая імперыялістычная вайна ідзе на захадзе. У яе ўцягваюцца ўсё новыя новыя імперыялістычныя дзяржавы. Яшчэ нядаўна ў гэтай вайне ўдзельнічалі, а аднаго боку, Англія і Францыя, уцягнуты ў вайну сваё дамініён і калоніі, а другога боку — Германія.

Зусім нядаўна ў вайну ўцягнуты Нарвегія, Галандыя, Бельгія і Люксембург. Такім чынам, больш паловы насельніцтва зямнога шара, які налічвае 2.120 мільянаў чалавек, у той ці іншай ступені, ужо ўцягнуты ў вайну ў Еўропе і Азіі.

У абстаноўцы другой імперыялістычнай вайны і без таго пажэе і бясраўнае становішча працоўных капіталістычных краін ішчэ больш пагаршаецца. Расціць шчы на прадыкты пераіх неабходнасці. Сотні рабочых, якія выказваюць незадавальненне імперыялістычнай вайной, кідаюцца ў турмы.

У гэтай распаленай вайной абстаноўцы, СССР дзякуючы мудрай сталінскай палітыцы, правозімай нашым савецкім уладам, найўдальна стаіць на варне міру. І ў сваёй знешняй палітыцы дасягнуў значных поспехаў.

Імперыялістычныя крапелкі не раз прабавалі ўцягнуць нашу краіну ў вайну. Усе мы добра ведаем падзеі ля вогня Хасан, ля Халхін-Гола і апошнія падзеі ў Фінляндыі. Усім гэтым любімым пажыўшца за кошт СССР, жадаўшым лабіраць разгром нашай краіны, наша слаўная Чырвоная Армія нанесла сакрушальны ўдар.

У вайне з Фінляндыяй наша любімая пераможная Чырвоная Армія сакрушала на Карэльскай перапоўцы ўмацаванні, якія лічыліся да гэтага часу непераступнымі, і яшчэ раз паказала, што сапраўды няма такіх крапелак, якіх не маглі-б узняць большыякі. Чырвоная Армія разбурыла ваяныя плацдармы, накіраваны супроць Саюза Савецкага, расстроіла планы павялічэння на СССР і зноў пакрыла сябе неўладальнай славай.

Усім зараз відаць, што наша любімая Чырвоная Армія атрымала перамогу не толькі над фінскай белавардзкім, але і над злучанымі сіламі рады імперыялістычных краін.

Мудрая сталінская палітыка міру атрымала новую буніную перамогу. Гэтую палітыку аднаўдзілі алябары і падтрымлівае ўсё наш савецкі народ, бо яна ацеляе дзе краіну і інтарэсам народа, інтарэсам умацавання безапаснасці нашай слаўнай сацыялістычнай радзімы.

Паспяхова барацьба за камунізм не павіна аслабляць нашу волю, нашу загартоўку ў барацьбе з ворагамі. Усе мы павіны строга памятаць словы таварышя Сталіна на XVIII з'ездзе Усесаюзнай камуністычнай партыі большэвікоў:

«Не забываць аб капіталістычным акружэнні, памятаць, што замежная разведка будзе зьмяшчаць у нашу краіну шпіёнаў, забойцаў, шкоднікаў, памятаць аб гэтым і ўмацоўваць нашу сацыялістычную разведку, сістэматычна дапамагаць ёй граніч і карчаваць ворагаў народа».

Таварыш Сталін не раз укаваў, што капіталістычнае акружэнне не б'е прасцей географічнае паняцце, капіталістычнае акружэнне азначае, што СССР акружан варажымі класавымі сіламі, якія няспына рыхуюць напад на нашу краіну, імкнучыся пацараць шляхам шпіянажа, дыверсіі і ваенную і эканамічную магучасці. Капіталістычнае акружэнне азначае, што СССР жыве «не толькі ў дзяржаве, але і ў сістэме дзяржаў», таму рэд самых жудкіх, вакол сталінскай ЦК ВКП(б), пад мудрым вадзіцельствам вялікага Сталіна павіны ўзладзіць да новых перамог. (Бурныя апладысменты).

Таварышы! Гэты пераможны пераход да беспартыйнасці і партыйнасці і былі набыты адваедна навука партыйнай работы, партыйнай дысцыпліны і т. д.

4. Сам-тэм нашы таварышы пачынаюць расхвастаць арганізацыйна асновы работы нашай партыйнай арганізацыі. Я маю на ўвазе недальчэвныя, няправільныя адносіны да наладжвання партыйнай гаспадаркі.

У апошні час партыйныя арганізацыі, ажыццяўляючы ўказанні ЦК, праабрабляюць некалькіх парадкаў у партыйнай гаспадарцы, па ліквідацыі арганізацыйнай распушчэнасці. Аднак з гэтым у нас даўжэе не ўсё добра.

У апошні час у нас ёсць многа фактаў зусім неарных адносінаў рады камуністаў да хавання партыйных дакументаў. Дастаюцца скажэнні, што па 1939 г. згублена па КП(б)Б звыш 260 партыйных білетаў і канцэртаў картак, у тым ліку: па Мінскай абласці 34 партыйныя і 22 канцэртаў карткі, па Віцебскай абласці і канцэртаў карткі 139 і ўжо ў 1940 годзе 45 партыйнаў білетаў. Гэта зусім неарныя адносіны, якое светліць аб тым, што ў партыйнай арганізацыі Віцебскай абласці не створаны большыякі адносіны да хавання партыйнаў дакументаў.

Або другі ўчастак партыйнай гаспадаркі—вязненне працоўнаў. У многіх энтралках працоўны партаргану фармуіруюцца палітычныя неахайна і маюць неадпаведныя памылкі. У Варанавіцкім аблком меў месца такі факт. Абком сляхаў пытанне аб злічэнні абласной калфароннай профсаюзаў, а ў працягове пасаджэння пытанне аказалася зафіксаваным у дакументах вытязе: Слухалі аб складанні міжнароднай канферэнцыі профсаюзаў (смах). У гэтым жа рашэнні з'явіліся 4-х старшын ВПСНС і ў гэтым вытязе напісвалі працягоў у Цэнтральны Камітэт ВКП(б). Працягоў напісан адным з сакратароў абкома.

Партыйныя кіраўнікі не маюць права ні на адну мінутку аслабляць увагі да пільнаў партыйнай гаспадаркі. З неабходнасці адносінаў да гэтай справы, з арганізацыйнай распушчэнасцю гарком і райкомы павіны раз і назаўсёды пакочыць.

У ходзе справаздачна-выбарнай кампаніі ў многіх выпадках камуністы ставілі пытанне аб неканкрэтных, некаляраў адносінаў у кіраўніцтве абкомаў гарком і райкомам і гарком і райкомам—прадчыны партарганізацыям. Гэта абавязовае нас сур'ёзна прадумаць пытанне аб наладжванні кіраўніцтва да нізавой работы.

Пельга запуская становішча, каб за адным прыватным неахайнем не з'яўляўся ўсё прыватная работа, або назаўсёды—каб у сувязі з поспехам у адной канкрэтнай галіне праходзілі міма сур'ёзных неахайняў.

Далей, у сістэме кіраўніцтва ў нас велікі часты выкілі партыйных работнікаў, партыйных кіраўнікоў у сувязі з афіцыйным абмеркаваннем на бюро тых ці іншых пытанняў. Але зусім адсутнічаюць у абкомах гутаркі з сакратарамі райкому па ўсюму кругу пытанняў работы, такіх гутаркі, у якіх сакратар райкома мог-бы ставіць пэлы рад пытанняў, а абком вырашаў іх, гутаркі, у якіх сакратар абкома мог-бы, маючы сувязь з сакратаром райкома, ясна сабе прадставіць яго культурнае аблічча, разуменне задач, затруданені, якія ён адчувае.

У Цэнтральным Камітэце партыі ёсць вопыт такіх гутарак. На гутарках у ЦК, у прыватнасці ў перагата сакратара таварышя Панамарэнка, павялівалі амаль усе сакратары райкому—першыя, другія і трэція. У абкомах-жа такіх гутаркі не праводзіліся.

Ёсць у нас яшчэ і другі неахайн. Мнэ неадпаведна працуюць а другімі і трэцімі сакратарамі райкому. Работу з імі треба сур'ёзна палепшыць.

Наступнае пытанне, якое я хачу паставіць: мнэ здаецца, што перыяд, які прайшоў у XVIII з'ездзе партыі, дае магчымасць зраць некалькі абатуліць практыку работы аддзелаў і рэзультаты арганізацыйнай пеработы. Мнэ здаецца, што работу аддзелаў краўд нашых партыйных органаў неаходна прадумаць з двух пунктаў гледжання. Трба, каб паміж аддзелаў была сувязь больш арганічная, у прыватнасці паміж аддзелаў краўд і арганізацыйна-інструктарскага аддзела ЦК КП(б)Б.

Трба, каб паміж аддзелаў сактароў у аддэле краўд, не ліквідуецца да канца распушчэнасць у падборы краўд. Велікі матчына, што пры адваедна абатуленні вопыту, які ў нас ёсць, унікаюць пытанне аб неаходнасці моль меншых колькасць сактароў, але перабудова частку з іх на тэрытарыяльнаму прызнаку.

Таварышы, камуністычная партыя большэвікоў Беларусі за прайшоўшы перыяд прабрабляла вялікую работу, якая рушыла наперад сацыялістычную народную гаспадарку і культуру ў нашай рэспубліцы. Перад партыйнай арганізацыяй рэспублікі стаяць велізарныя задачы, вынікаючы з не патрабнага становішча. Няма сумнення, што XVIII з'езд КП(б)Б прыме рашэнні, якія рушаць далёка наперад нашу справу, дадуць магчымасць лабіра яшчэ большых поспехаў у паставіўшы партыйнай і гаспадарчай работы, у вырашэнні гістарычных задач, паставіўшы XVIII з'езд Усесаюзнай камуністычнай партыі большэвікоў.

Найхэй жыве камуністычная партыя большэвікоў Беларусі!

Найхэй жыве Усесаюзная камуністычная партыя!

Найхэй жыве наш правадыр і настаўнік таварыш Сталін! (Апладысменты).

Падрыхтоўка ваеннага нападну на СССР—галоўная мета імперыялістычных дзяржаў. Гэтай мета падпарадкавана ўсё астатняе. Ваенную інтэрвенцыю, як найбольш вострую форму барацьбы капіталістычнага свету супроць СССР, треба мець на ўвазе ў першую чаргу.

Другая форма барацьбы, якую вядуць капіталістычныя дзяржавы супроць СССР—гэта скрытая вайна імперыялістычных дзяржаў у адносінах да СССР. Засылка ў нашы тым шпіёнаў, дыверсантаў, тэрарыстаў і шкоднікаў, арганізацыя змоў на нашай тэрыторыі—гэта форма вайны не спыняецца ні на адзін дзень за ўсё годзі існавання Саюза Савецкага.

У абстаноўцы капіталістычнага акружэння галоўнай нашай задачай з'яўляецца ўмацаванне савецкай дзяржавы. Прозорныя ворагі народа, трафісты, бухарынцы і ім падобныя зрады, прабаваці аслабіць нашу савецкую дзяржаву ў метах росквіту капіталізму ў СССР.

Найбольш знічальныя ўдары ворагам народа, таварыш Сталін выкрыў і разбіў варажы ўстаноўкі ў пытаннях аб савецкай дзяржаве і з геніяльнай прозорнасцю наменіў мэтацы ўмацавання дыктатуры пролетарыята.

«Сільная і магучая дыктатура пролетарыята,—гаварыў таварыш Сталін на аб'яднаным пленуме ЦК і ЦКБ у студзені месцамі 1933 года,—вось што нам треба павялічэння таго, каб развясць ўмачненію асноўнае ацэнкае памірачых класаў і разбіць іх ацэнкае махінамі».

Аміраце дзяржавы прыдзе не праз аслабленне дзяржаўнай улады, а праз немаксимальнае ўмацаванне, неаходнае для таго, каб лабіраць ацэнкае памірачых класаў і арганізаваць абарону супроць капіталістычнага акружэння, якое даўжэе ішчэ не знічана і не з'яўляе ішчэ будзе знічана».

Гэтыя мудрыя ўказанні таварышя Сталіна мы павіны добра памятаць і ўсемерна ўмацоўваць. Усе звышні намага савецкага дзяржаўнага апарата правараіны большыякімі кадрамі, выганяць ацэнкае і арганізаваць абарону супроць капіталістычнага акружэння, якое даўжэе ішчэ не знічана і не з'яўляе ішчэ будзе знічана».

У сваім дакладзе на XVIII з'ездзе ВКП(б) таварыш Сталін падкрэсліў, што ў сістэме нашай дзяржавы неаходна роўна належыць нашай савецкай разведцы.

Савецкая разведка была створана на ініцыятыву Сталіна і Сталіна, яна махнеда і развілася пах кіраўніцтвам партыі большэвікоў, сталінскага ЦК ВКП(б).

На органы НКВД партыя ўскладзена адваеднае задача забеспячэння дзяржаўнай безапаснасці.

Органы НКВД з'яўляюцца ваенным варажым дыктатуры пролетарыята.

НКВД—гэта арганізацыя, найбольш блізка нашай партыі і ўсёму нашаму народу.

Савецкія разведчыны органы, адзін з апагардаў нашай рэвалюцыі, паставіліся партыі для абароны сацыялістычнай дзяржавы ад пасяганняў ўсялякіх ворагаў.

На кіраўніцтвам нашай партыі і ацэнкае таварышя Сталіна органы НКВД вядуць барацьбу супроць ятных і скрытых ворагаў савецкай дзяржавы.

Таварышы! Вялікі Сталін, а разам з ім і ўсё наша большэвіцкая партыя адвадзяць савецкай разведцы велізарную ролю ў справе забеспячэння дзяржаўнай безапаснасці нашай сацыялістычнай радзімы ад знешніх ворагаў і іх агентыры—трафісцка-бухарынскіх і ішчых зграбнікаў.

Таварыш Сталін, большэвіцкая партыя стварылі ўсе неаходныя ўмовы для вадзятворнай работы НКВД.

Мы, работнікі НКВД, паставіліся партыі на вадзятворны ўчастак класавай барацьбы, забяўчы можа памятаць аб сваёй адказнасці перад партыяй.

На кіраўніцтвам сталінскага ЦК ВКП(б) на чале з сталінскім наркомам тав. Берыя органы НКВД правялі вялікую работу па перабудове работы НКВД і ацэнкае іх ад ворагаў народа.

Тав. Берыя на XVIII з'ездзе ВКП(б) скажаў:

«Акружэння ўвагай і клопатамі партыі і народа, беззаветна адданымі нашай партыі, сталінскаму ЦК ВКП(б), роўнаму, любімому правадыру таварышу Сталіну, работнікі НКВД, ацэнкае свае рады ад прабаўшыхся ў іх варажых элементаў і ўмацаўшых свае рады правараінымі кадрамі,—забеспячэнне выкрэпцёў, разгром і выкарненне ўсіх ворагаў народа».

Заўважэнне, данае, партыі нашым любімым наркомам, з чэспю выканавецца кожным чэкістам. Мы ішчэ больш будзем мацаваць напу большэвіцкую пільнасць, і, кіруючыся ўказаннямі нашай партыі і любімага правадыра таварышя Сталіна, будзем і надалей нястомна выдзяляць і выкартоўваць ворагаў народа.

Варацьба за нашу любімую сацыялістычную радзіку пераважэе ўсё наш савецкі народ у армію легендарных варажых герояў нашых фабрык, заводаў, кагасяў, інстытутаў і ўніверсітэтаў, герояў нашых свяшчэнных граніч, герояў магучай і не вадаятай паражэнняў Чырвонай Арміі.

Божны з нас у тасобку і ўсе мы разам узяты гадзімся тым, што з'яўляем сябе і вернымі байцамі вялікай арміі краіны Саветаў.

Велізарныя задачы стаяць перад большэвіцкімі арганізацыямі Беларусі ў справе лабіраўшца будаўніцтва камуністычнага грамадства ў нашай краіне.

Большыякі Беларусі, можа згуртаваны вакол генеральнай лініі нашай партыі, вакол сталінскага ЦК ВКП(б), пад мудрым вадзіцельствам вялікага Сталіна павіны ўзладзіць да новых перамог. (Бурныя апладысменты).

Таварышы! Гэты пераможны пераход да беспартыйнасці і партыйнасці і былі набыты адваедна навука партыйнай работы, партыйнай дысцыпліны і т. д.

4. Сам-тэм нашы таварышы пачынаюць расхвастаць арганізацыйна асновы работы нашай партыйнай арганізацыі. Я маю на ўвазе недальчэвныя, няправільныя адносіны да наладжвання партыйнай гаспадаркі.

У апошні час партыйныя арганізацыі, ажыццяўляючы ўказанні ЦК, праабрабляюць некалькіх парадкаў у партыйнай гаспадарцы, па ліквідацыі арганізацыйнай распушчэнасці. Аднак з гэтым у нас даўжэе не ўсё добра.

У апошні час у нас ёсць многа фактаў зусім неарных адносінаў рады камуністаў да хавання партыйных дакументаў. Дастаюцца скажэнні, што па 1939 г. згублена па КП(б)Б звыш 260 партыйных білетаў і канцэртаў картак, у тым ліку: па Мінскай абласці 34 партыйныя і 22 канцэртаў карткі, па Віцебскай абласці і канцэртаў карткі 139 і ўжо ў 1940 годзе 45 партыйнаў білетаў. Гэта зусім неарныя адносіны, якое светліць аб тым, што ў партыйнай арганізацыі Віцебскай абласці не створаны большыякі адносіны да хавання партыйнаў дакументаў.

Або другі ўчастак партыйнай гаспадаркі—вязненне працоўнаў. У многіх энтралках працоўны партаргану фармуіруюцца палітычныя неахайна і маюць неадпаведныя памылкі. У Варанавіцкім аблком меў месца такі факт. Абком сляхаў пытанне аб злічэнні абласной калфароннай профсаюзаў, а ў працягове пасаджэння пытанне аказалася зафіксаваным у дакументах вытязе: Слухалі аб складанні міжнароднай канферэнцыі профсаюзаў (смах). У гэтым жа рашэнні з'явіліся 4-х старшын ВПСНС і ў гэтым вытязе напісвалі працягоў у Цэнтральны Камітэт ВКП(б). Працягоў напісан адным з сакратароў абкома.

Партыйныя кіраўнікі не маюць права ні на адну мінутку аслабляць увагі да пільнаў партыйнай гаспадаркі. З неабходнасці адносінаў да гэтай справы, з арганізацыйнай распушчэнасцю гарком і райкомы павіны раз і назаўсёды пакочыць.

У ходзе справаздачна-выбарнай кампаніі ў многіх выпадках камуністы ставілі пытанне аб неканкрэтных, некаляраў адносінаў у кіраўніцтве абкомаў гарком і райкомам і гарком і райкомам—прадчыны партарганізацыям. Гэта абавязовае нас сур'ёзна прадумаць пытанне аб наладжванні кіраўніцтва да нізавой работы.

Пельга запуская становішча, каб за адным прыватным неахайнем не з'яўляўся ўсё прыватная работа, або назаўсёды—каб у сувязі з поспехам у адной канкрэтнай галіне праходзілі міма сур'ёзных неахайняў.

Далей, у сістэме кіраўніцтва ў нас велікі часты выкілі партыйных работнікаў, партыйных кіраўнікоў у сувязі з афіцыйным абмеркаваннем на бюро тых ці іншых пытанняў. Але зусім адсутнічаюць у абкомах гутаркі з сакратарамі райкому па ўсюму кругу пытанняў работы, такіх гутаркі, у якіх сакратар райкома мог-бы ставіць пэлы рад пытанняў, а абком вырашаў іх, гутаркі, у якіх сакратар абкома мог-бы, маючы сувязь з сакратаром райкома, ясна сабе прадставіць яго культурнае аблічча, разуменне задач, затруданені, якія ён адчувае.

У Цэнтральным Камітэце партыі ёсць вопыт такіх гутарак. На гутарках у ЦК, у прыватнасці ў перагата сакратара таварышя Панамарэнка, павялівалі амаль усе сакратары райкому—першыя, другія і трэція. У абкомах-жа такіх гутаркі не праводзіліся.

Ёсць у нас яшчэ і другі неахайн. Мнэ неадпаведна працуюць а другімі і трэцімі сакратарамі райкому. Работу з імі треба сур'ёзна палепшыць.

Наступнае пытанне, якое я хачу паставіць: мнэ здаецца, што перыяд, які прайшоў у XVIII з'ездзе партыі, дае магчымасць зраць некалькі абатуліць практыку работы аддзелаў і рэзультаты арганізацыйнай пеработы. Мнэ здаецца, што работу аддзелаў краўд нашых партыйных органаў неаходна прадумаць з двух пунктаў гледжання. Трба, каб паміж аддзелаў была сувязь больш арганічная, у прыватнасці паміж аддзелаў краўд і арганізацыйна-інструктарскага аддзела ЦК КП(б)Б.

Трба, каб паміж аддзелаў сактароў у аддэле краўд, не ліквідуецца да канца распушчэнасць у падборы краўд. Велікі матчына, што пры адваедна абатуленні вопыту, які ў нас ёсць, унікаюць пытанне аб неаходнасці моль меншых колькасць сактароў, але перабудова частку з іх на тэрытарыяльнаму прызнаку.

Таварышы, камуністычная партыя большэвікоў Беларусі за прайшоўшы перыяд прабрабляла вялікую работу, якая рушыла наперад сацыялістычную народную гаспадарку і культуру ў нашай рэспубліцы. Перад партыйнай арганізацыяй рэспублікі стаяць велізарныя задачы, вынікаючы з не патрабнага становішча. Няма сумнення, што XVIII з'езд КП(б)Б прыме рашэнні, якія рушаць далёка наперад нашу справу, дадуць магчымасць лабіра яшчэ большых поспехаў у паставіўшы партыйнай і гаспадарчай работы, у вырашэнні гістарычных задач, паставіўшы XVIII з'езд Усесаюзнай камуністычнай партыі большэвікоў.

Найхэй жыве камуністычная партыя большэвікоў Беларусі!

Найхэй жыве Усесаюзная камуністычная партыя!

Найхэй жыве наш правадыр і настаўнік таварыш Сталін! (Апладысменты).

Таварышы! Гэты пераможны пераход да беспартыйнасці і партыйнасці і былі набыты адваедна навука партыйнай работы, партыйнай дысцыпліны і т. д.

4. Сам-тэм нашы таварышы пачынаюць расхвастаць арганізацыйна асновы работы нашай партыйнай арганізацыі. Я маю на ўвазе недальчэвныя, няправільныя адносіны да наладжвання партыйнай гаспадаркі.

У апошні час партыйныя арганізацыі, ажыццяўляючы ўказанні ЦК, праабрабляюць некалькіх парадкаў у партыйнай гаспадарцы, па ліквідацыі арганізацыйнай распушчэнасці. Аднак з гэтым у нас даўжэе не ўсё добра.

У апошні час у нас ёсць многа фактаў зусім неарных адносінаў рады камуністаў да хавання партыйных дакументаў. Дастаюцца скажэнні, што па 1939 г. згублена па КП(б)Б звыш 260 партыйных білетаў і канцэртаў картак, у тым ліку: па Мінскай абласці 34 партыйныя і 22 канцэртаў карткі, па Віцебскай абласці і канцэртаў карткі 139 і ўжо ў 1940 годзе 45 партыйнаў білетаў. Гэта зусім неарныя адносіны, якое светліць аб тым, што ў партыйнай арганізацыі Віцебскай абласці не створаны большыякі адносіны да хавання партыйнаў дакументаў.

Або другі ўчастак партыйнай гаспадаркі—вязненне працоўнаў. У многіх энтралках працоўны партаргану фармуіруюцца палітычныя неахайна і маюць неадпаведныя памылкі. У Варанавіцкім аблком меў месца такі факт. Абком сляхаў пытанне аб злічэнні абласной калфароннай профсаюзаў, а ў працягове пасаджэння пытанне аказалася зафіксаваным у дакументах вытязе: Слухалі аб складанні міжнароднай канферэнцыі профсаюзаў (смах). У гэтым жа рашэнні з'явіліся 4-х старшын ВПСНС і ў гэтым вытязе напісвалі працягоў у Цэнтральны Камітэт ВКП(б). Працягоў напісан адным з сакратароў абкома.

Партыйныя кіраўнікі не маюць права ні на адну мінутку аслабляць увагі да пільнаў партыйнай гаспадаркі. З неабходнасці адносінаў да гэтай справы, з арганізацыйнай распушчэнасцю гарком і райкомы павіны раз і назаўсёды пакочыць.

У ходзе справаздачна-выбарнай кампаніі ў многіх выпадках камуністы ставілі пытанне аб неканкрэтных, некаляраў адносінаў у кіраўніцтве абкомаў гарком і райкомам і гарком і райкомам—прадчыны партарганізацыям. Гэта абавязовае нас сур'ёзна прадумаць пытанне аб наладжванні кіраўніцтва да нізавой работы.

Пельга запуская становішча, каб за адным прыватным неахайнем не з'яўляўся ўсё прыватная работа, або назаўсёды—каб у сувязі з поспехам у адной канкрэтнай галіне праходзілі міма сур'ёзных неахайняў.

Далей, у сістэме кіраўніцтва ў нас велікі часты выкілі партыйных работнікаў, партыйных кіраўнікоў у сувязі з афіцыйным абмеркаваннем на бюро тых ці іншых пытанняў. Але зусім адсутнічаюць у абкомах гутаркі з с

